

ОСОБЛИВОСТІ ДІАГНОСТИКИ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

О.Й. Хомко¹, Р.І. Сидорчук², Ф.В. Кузик³, П.І. Піддубна³,
Ю.О. Пелепець³, Д.М. Бешега³

¹Кафедра догляду за хворими та ВМО,

²кафедра загальної хірургії,

³Чернівецький медичний коледж БДМУ

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет»

Реформування освіти в Україні передбачає реалізацію принципу гуманізації освіти, методологічну переорієнтацію процесу навчання з інформативної форми на розвиток особистості людини, індивідуально-диференційований і особистісно-орієнтований підхід до навчання, підвищення якості та об'єктивності оцінювання навчальних досягнень кожного студента.

При оцінюванні навчальних досягнень значне місце посідає рівень формування у студентів комплексу компетенцій, яких потребує сучасне життя.

Під компетенцією розуміється загальна здатність, що базується на знаннях, досвіді, цінностях і нахилах, набутих завдяки навчанню.

Основними компетенціями, яких вимагає сучасне життя є:

- громадськість, пов'язана зі здатністю брати на себе відповідальність, брати участь у суспільному прийнятті рішень, в урегулюванні конфліктів ненасильницьким шляхом, брати участь у функціонуванні і розвитку демократичних інститутів суспільства;

- взаємоповага до мови, релігії і культури інших націй;

- володіння рідною мовою та іншими мовами;

- володіння інформаційними технологіями;

- уміння критично ставитись до продуктів засобів масової інформації;

- бажання і готовність постійно навчатись.

Демократизація суспільних відносин потребує відмовитись від рутинного способу спонування студентів до учіння за допомогою оцінок. Пошук нових способів стимулювання навчальної діяльності студентів в умовах конкуренції приводить до використання таких оціночних технологій, коли оцінка із засобу примусового навчання перетворюється в засіб раціонального визначення особистого рейтингу - показника вагомості людини в цивілізованому суспільстві.

Розглядаючи контроль навчальних досягнень студентів як процес зіставлення отриманих результатів з еталоном можна виділити наступні його функції: освітня, виховна, управлінська, розвивальна, методична, діагностична, стимулююча, коригувальна.

Перевірка навчальної діяльності студентів проводиться на основі принципів: дієвість, систематичність, індивідуальність, диференціювання, об'єктивність, всебічність, різноманітність та етичність вимог.

За місцем у навчальному процесі контроль якості навчання поділяють на види: попередній(вхідний), поточний, рубіжний (тематичний, модульний, блоковий, підсумковий, ректорський, інспекторський).

Здійснювати діагностування рівня засвоєння студентами знань, сформованості навичок та умінь дозволяє застосування наступних методів: усний, письмовий, програмований, практичний, змішаний, лабораторно-експериментальний, самоконтроль.

Залежно від специфіки проведення занять, де проводиться контроль знань студентів розрізняють певні форми організації контролю: фронтальний контроль за роботою студентів, групова форма організації контролю, індивідуальний контроль, комбінована форма контролю, самоконтроль студентів.

Кожен вид діяльності студентів повинен оцінюватись. Згідно з прийнятим у навчальному закладі Положенням про оцінювання навчальних досягнень - це процес зі встановлення ступеню відповідності реальних результатів до поставлених цілей. Оцінюванню підлягають як обсяг та системність знань і умінь, так і рівень розвитку інтелекту, вмій, навичок, компетенції, які характеризують навчальні досягнення студента згідно з навчальною програмою.

Критеріями виставлення оцінок є повнота знань і умінь, їх системність та узагальненість.

Умовами ефективного контролю є:

- своєчасність;
- систематичність;
- умілий вибір форм та методів контролю;
- використання сучасних прогресивних методів і технічних засобів контролю.

Пошуки педагогічної спільноти в напрямку удосконалення системи опитування та оцінювання навчальних досягнень студентів реалізуються через застосування нових технологій навчання.

Застосування сучасних методів навчання не вичерпує всіх проблем особистісно орієнтованого навчання і потребує удосконалення специфіки формування фахової компетентності майбутніх медичних працівників.

Метою дидактичного діагностування є своєчасне виявлення результатів, оцінка та аналіз протікання навчального процесу в зв'язку з його продуктивністю. Як бачимо, в діагностику вкладається більш широкий та глибокий зміст, ніж в традиційний контроль знань та умінь студентів.

Діагностування розглядає результати в зв'язку з шляхами та способами їх досягнення, виявляє тенденції та динаміку формування продуктів навчання.